

Cirage = 1500 exemplaires

L'Imprimeur = J. Quàn

NGŨ CANH

TU' TU'Ỏ'NG HẠ THIÊN

DEPOT LEGAL
INDOCHINE

N° 19692

IN LẦN THỨ NĂM

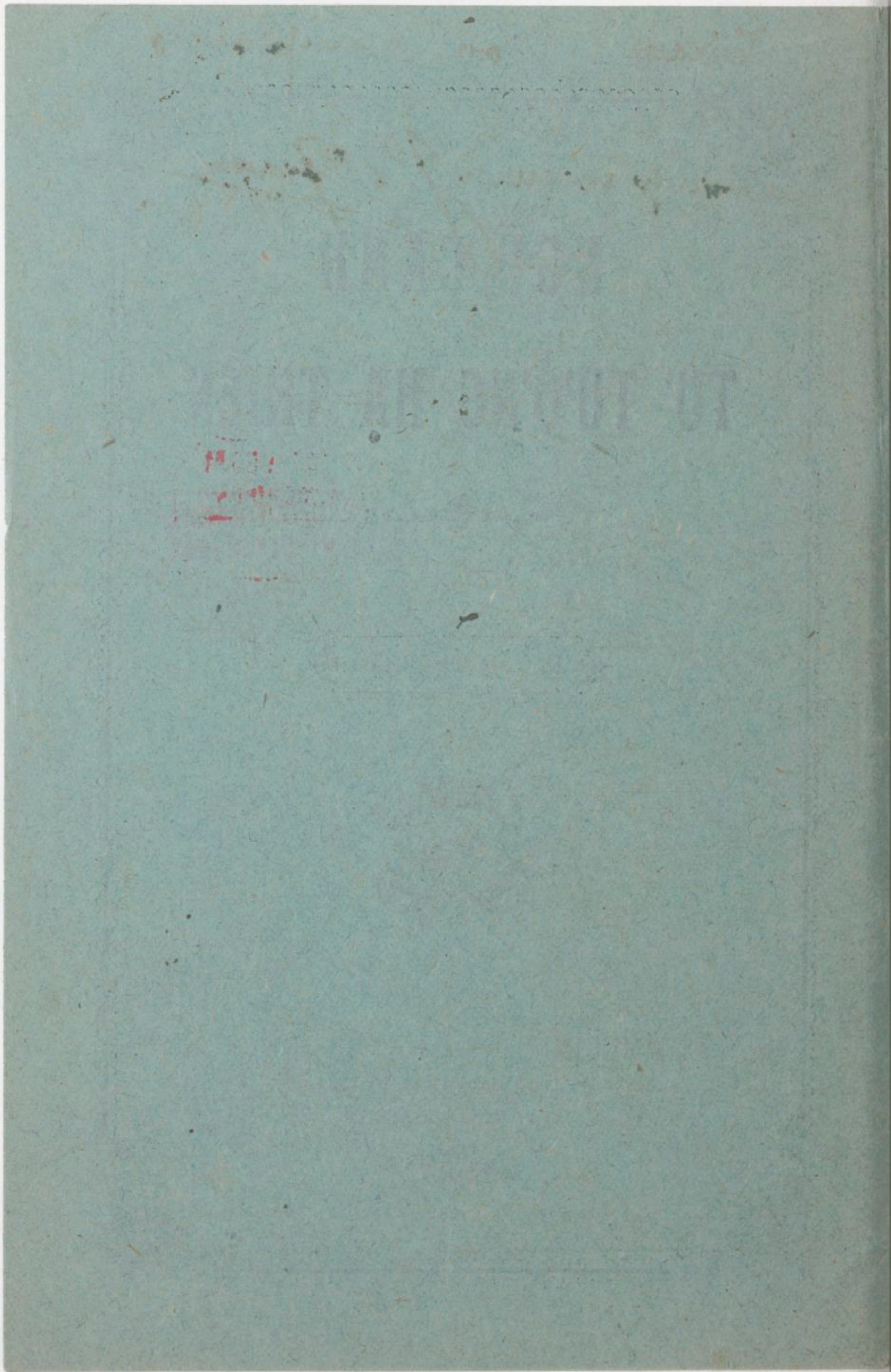
IMPRIMERIE DE LA MISSION

289, rue Paul Blanchy, 289

TANDINH — SAIGON

1934

2622

NGŨ CANH
TƯ' TỬ'Ỏ'NG HẠ THIÊN

DEPOT LEGAL
INDOCHINE

N° 19692

IN LẦN THỨ NĂM

IMPRIMERIE DE LA MISSION

289, rue Paul Blanchy, 289

TANDINH — SAIGON

1934

80 Indoch. Pièce
2622

REIMPRIMATUR :
Saigon, die 8ª Junii 1934
† Isidorus DUMORTIER
ép. vic. apost.

NGŨ CANH
TƯ TƯỢNG HẠ THIÊN
NĂM CANH
MÃNG LO VIỆC DƯỚI THẾ

VĂN

Thơ rằng :

Mãng còn áy náy nổi thân sanh,
Vãng đã trên lầu điểm một canh.
Lửa đóm nhóm nhem vừa nhúm củi,
Đèn trắng thấp thoáng đã soi mảnh.
Vô lòng lẫn thẩn than dầu bạc,
Tưởng thuở xuân xanh hỏ tóc xanh.
Thoát giận lại buồn buồn lại giận,
Công linh nên uống hời công linh.

5

— Gấm thoi ác liệng về non
Tưởng trong thế sự lòng sồn ngùi ngùi.

10

Phù sanh phẩm thoát thương ôi !
Đỏ đường hoa nở một hồi sương sa.

Nhật mau ngày lụn tháng qua,
Kip như thỏ chạy cùng là chim bay.

Tuần thì Chúa định xưa nay,
Nào ai đổi dạng số Người đã biên.

15

Ai dầu bá tuế thiên niên,
Sánh vô cương thọ thiên uyên muôn phần.
Lẽ rành rành thật chần chần,
Cớ chi gắng vó phân vân sự đời. 20
Không lo chính việc làm người,
Tòn kính Chúa Trời khắc kỉ phục nhờn.
Tham tiểu lợi dựa thế thần,
Chẳng tin lời Chúa muốn gần thói ma.
Đêm ngày mển sự hay qua, 25
Đua bơi ngũ phước tam toà bỏ đi.
Không làm đến chữ nhờn nghi,
Chớ như yền trác có vì ai chẳng.
Đâu tường sấm ký rờng rờng,
Rằng : đưa gian vòng phải chết uổng oan. 30
Tính người lấy dẳng làm ngon,
Lấy chua làm ngọt chẳng còn linh minh.
Ngày giờ báu thế ngọc quỳnh,
Không mua chơn phước không dành thật công.
Kìa người công áng danh long, 35
Mỏn hơi ba tất phũ không muôn đều.
Trách người chẳng có lo liều,
Lấp che công lý dắm xiêu tư tình.
Yêu đang bánh vẽ công danh,
Chồm ố đua dành phú quới chiêm bao. 40
Chóc mòng thôi lại ước ao,
Lũng tây đã dặng trông vào thực bang.
Không hề trung chính toan đang,
Thìn lòng chứa cãi đi đàng ăn năn.

Chẳng đo thước chẳng nhắc cân, 45
 Sao tường nặng nhẹ sao phân vắn dài.
 Tiếc cho uổng bấy, ó ai,
 Có giờ chẳng biết giờ mai lập công.
 Mảng còn thốn thức nường long,
 Bông đà trống điểm thùng thùng canh hai. 50

Thơ rằng :

Nỗi nước này còn hãy hỏi ai,
 Canh sao đà thoát trở sang hai.
 Nửa vầng gương nguyệt vừa kề mặt,
 Một dải sông ngân mới gát tai.
 No ấm thân này mang nợ Chúa, 55
 Cao dài ngãi nợ trả công tôi.
 Mơ màng vui sượng hoa gương giả,
 Nay chẳng nên chi huốn nữa mai.
 Nhon đêm dài giảng bài tứ mặt,
 Thấy hiền xưa lời chất phát roi. 60

— Bình sanh thiện nghiệp trau giồi,
 Thì cơn chết đến mới vui tấm lòng.
 Sanh không hề tử giả không,
 Sanh sao tử vậy cũng đồng hòa hai.
 Chết thì mọi sự hết rồi, 65
 Hết ăn hết nói hết cười hết chơi.
 Hết sang hết trọng hết vui,
 Hết cha hết mẹ hết đời ra không.
 Không là không vợ không chồng,
 Không con không cháu không ông không bà. 70

Không tiền không của không nhà,
 Không vườn không đất không nhờ cậy ai.
 Cửa đời để lại mà đi,
 Mến yêu bỏ hết sang thì vô chung.

Phước thắng tội giáng chí công, 75
 Thưởng phạt vô cùng sấm ký định ninh.
 Đời ôi, sao nữ vô tình?

Không lo lánh dữ làm lành lập thân.
 Những là ham hố phù vân,
 Bỏ đảng phước thật bỏ đảng chơn vinh. 80
 Những chuộng lạ những tham xinh,
 Thiên đảng thì bỏ địa hình chẳng âu.

Gẫm trong vui sướng bao lâu,
 Hột sương dính cát trái cầu tông chơn.
 , Đã không ngãi lại không nhờn, 85
 Không khoa đức hạnh không phần hiếu trung.

Lộc dành cho kẻ có công,
 Minh đà không hết hết trông vô cùng.
 Than rằng: ngày dọn ngàn trùng,
 Tham vui một chút khốn sông muôn năm. 90

Bụng làm dạ chịu đã cam,
 Tới lui cực nạn ăn nằm đắng cay.
 Vật mình chỉ rún cắn tay,
 Ăn xưa thể ấy chưa nay đường nào.

Cao phi viễn tẩu nan đào, 95
 Trọn đời luồn những lao đao cực lòng.
 Danh hết cậy lợi hết trông,
 Trội trắng sừng ốc sạch không đầu lẳng.

Xá tua dùng bỏ phải chẳng,
Sống từ hư huyền thác hằng phong lưu. 100
Đang còn nhiều nỗi lo âu,
Nghe trống trên lầu thúc trở canh ba.

Thơ rằng :

Chạnh lòng khoăn khoái tưởng lo xa,
Mới đó sao canh đã đến ba.
Sương bữa hòa trời sao rải rác, 105
Tuyết giăng khắp núi nguyệt dần dà,
Bâng khuâng sầu thúc khôn ngăn lụy,
Thốn thức buồn tuôn biếng nói ra.
Những mẩu so đo tìm lẽ hỏi,
Hỏi ai hơn hỏi tấm lòng ta. 110

— Nhon thay Chúa cả Ngôi Ba,
Đầy lòng lân mẫn thương ta vô hồi.
Thường lễ ơn xuống nào nguôi,
Giữ gìn xem sóc tai bồi hôm mai.
Từ sanh ta đến nhân nay, 115
Hằng cho ơn phước chẳng ngày nào không.
Rày là mùa Chúa còn dong,
Cho ta sửa nét đam lòng cậy trông.
Đời nay Chúa hãy thử lòng,
Lành thì khỏi khốn dữ song phải nản. 120
Chết rồi chớ gọi rằng an,
Hồn thì phải đến chịu miền phán tra.
Lo làm tư tưởng mình ta,
Đến gần Chúa ngự thật tòa oai nghiêm.

Tội tình kín nhiệm lo làm, 125
 Chúa đã soi thấu nét tham lòng tà.
 Bây giờ tội lỗi bày ra,
 Nào ai giấu đặng quỷ ma cáo nài.
 Hết khôn hết sáng hết tài,
 Chẳng ai còn cứu cho ai đặng rày. 130
 Này lời Chúa phán chẳng tây:
 Mày xưa ở thế là loài bất nhơn,
 Nỡ lòng phụ ngãi vong ân,
 Tao thương cứu chuộc muôn phần dẫu yêu.
 Những trông nhơn đức làm theo, 135
 Hằng hằng rắn dạy mọi đều thẳng ngay.
 Đã cho có đứng làm thầy,
 Hôm mai dạy dỗ hằng ngày ngăn can.
 Chẳng nghe giữ thói bạo tàn,
 Tính nết lằng loàn xuôi ngược bạc đen. 140
 Cây mình tài trí ái ben,
 Chẳng vưng lịnh Chúa không tin lời thầy.
 Thấy ai liền gọi rằng: ngây,
 Tính quen khinh dễ lòng đầy kiêu căng.
 Muốn cho ích kỉ hại nhơn, 145
 Tội dày quá nữa muôn phần núi sông.
 Thôi thôi biết kể sao cùng,
 Lỗi đình chỉ phán phép công rưng rờ.
 Lành lên hưởng phước đời đời,
 Dữ thì hạ ngục đời đời thảm thương 150
 Hãy còn nghị luận hai đường,
 Phút đầu trống điểm rõ ràng canh tư.

Thơ rằng :

Mới rồi câu vãn liền đề thơ,
 Ai ngỡ canh đà thoát điểm tư.
 Cửa hé mưa bay mưa pháy pháy, 155
 Rèm thưa nguyệt giai nguyệt mờ mờ.
 Sương đầm ngọn cỏ nơi nơi nhún,
 Gió động nhánh cây lá lá đưa.
 Thấy kiểng động tình tình cảm kiểng,
 Trách ai sao khéo có bơ thờ. 160

— Thơ thôi lòng rồi nữa tơ,
 E xưa bé tuổi hồi hờ sơ sanh.
 Lạnh lòng đương sợ nổi mình,
 Xác phàm xây xảm hồn linh rụn rời.
 Ai ngoan thì thuận lẽ trời, 165
 Phải suy cho biết việc đời chớ tham.
 Phận đà cam lo làm việc phải,
 Chớ phụ phàng ơn ngãi nguơn quân.
 Những người đam dạ bất nhơn,
 Thật là đoán phạt gian đôn chẳng cùng. 170
 Con hồn lìa xác khốn song,
 Sang giàu trả thế ngồi trong oán thù.
 Tai nghe lời nói đặng chua,
 Mắt thấu dập dũa nhiều nổi thon von.
 Bấy giờ hết tướng vợ con, 175
 Hết tham của cải chẳng còn công danh.
 Sống xưa bồi chẳng làm lành,
 Chết nay phải chịu tội tình khỏi đau.

Càng đào thì giếng càng sâu,
Tội nhiều thì phạt càng lâu vô cùng. 180
Tư bề lửa cháy dùng dùng,
Mấy người thân thích trở lòng oan gia.
Ngoắt kêu thần thánh đứng xa,
Chẳng hề đoái lại thiết tha muôn phần.
Những hình góm ghieếc chần vằn, 185
Bấy giờ sỉ nhục ngồi tràn bày vai.
Anh em chẳng thấy một ai,
Trước sau độc dữ không người yêu thương.
Một mình chịu khổn trăm phương,
Sống làm thác chịu oan ương đời đời. 190
Tới lui tuông những chông gai,
Miệng ăn cay đắng chỗ ngồi gươm dao.
Kì hình dị diện lao xao,
Biển lửa ba đào khổ sở thiết thay !
Thuồng luồng mổ mắt ngoáy tai, 195
Cóc bà cắn rứt giờ tay bắt bôn.
Lương tâm sâu rúc héo don.
Sớm trưa luống những chịu đòn quỷ ma.
Biết là mấy giống hình gia.
Chúa Trời dành phạt đũa đà gian hung. 200
Đang còn bát ngát hầy hùng,
Nghe trống lầu rống thoát đã điểm năm.

Thor rằng :

Ái ngại lòng đơn khó nổi nằm,
Đồng hồ thể đã tới canh năm.

Xao xao cuối bãi thuyền chài nổi, 205

Văng văng đầu non thức nguyệt trầm.

Inh ỏi gà diềng hơn nhật thúc,

Bỉ bàng ngựa khách vó lăm chằm.

No nao chóng thấy vừng hồ lỗ,

Cho bỏ đêm nay kéo nhọc thẳm. 210

— Sa mù nhọn lạnh căm căm,

Chim rừng thanh thót cá dầm đua bơi.

Tam canh mới dứt một hồi,

Giậu đông vừa thấy mặt trời mọc lên.

Tượng này cảm ứng dám quên, 215

Nhớ lời kinh thánh để truyền cao rao.

Thánh hiền phước hưởng thiên toà,

Chối loà lâu các dập điều mũ đai.

Toại lòng phỉ chí ai ai,

Lỡ người khôn kể tay người khó biên. 220

Hằng xem thấy mặt Chúa luôn,

Một bề kính mến phỉ nguyên cây trồng.

Mừng Cha mừng Chúa cứu trùng,

Tài ban khôn kể chức phong khác thường.

Gần xa thấu suốt nhẹ nhàng, 225

Thơm tho vui vẻ rõ ràng sáng khôn,

Phước thay cho chúng tôi con,

Thiên đàng từ tại xác hồn kinh thanh.

Chẳng còn lo khốn đến mình,

An nhàn tiêu sái thường sinh muôn phần. 230

Đời đời thấy thánh thấy thần,
Phận đà an phận lành chẳng mất lành.

Ngày ngày nhân dưỡng tính thanh,
Gần toà chí thiện toại tình hiền vang.

Lỗi tai con mắt chưa từng, 235
Thấy nghe khôn thấu vui mừng làm sao
Biết chẳng kẻ hưởng tiêu dao,
Đã lên cõi thọ đã vào thiên thai.

Đã lià sanh ký thói đời,
Đã lên trên trời hưởng phước vô cương. 240

Ấy đà nghe biết tỏ tường,
Tua lo cho chính phải lường cho khôn.

Muốn lên châu Chúa chí tôn,
Ở đời thì phải cần ngôn hạnh mình.

Khuyên đừng sanh sự sự sanh, 245
Ấy chốn thiên đình quê vức chúng ta.

Sống thì lánh tội cho xa,
Chết rồi mới dặng vào ra xuân đài.

Sum vầy châu chực Chúa Trời,
Ngày ngày khoái lạc đời đời hân hoan. 250

Dây dầy ơn thánh chiếu ban,
Khong khen Chúa cả vĩnh an chẳng cùng.

CHUNG

